

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1522/2020
26.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Клиска Душана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К. 771/2018 од 28.08.2020. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1. 92/20 од 11.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Клиска Душана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К. 771/2018 од 28.08.2020. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1. 92/20 од 11.11.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 6К. 771/2018 од 28.08.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Суботици 6Кж1. 92/20 од 11.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Суботици 6К. 771/2018 од 28.08.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Клиска Душан, у смислу члана 485. став

1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду Вишег суда у Суботици 6Кж1. 92/20 од 11.11.2020. године и усвоји као основану жалбу окривљеног, те да истовремено преиначи пресуду Основног суда у Суботици 6К. 771/2018 од 28.08.2020. године и окривљеног ослободи од одговорности за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а оптужбу одбије јер нема доказа да је окривљени извршио кривично дело за које се терети, или да укине другостепену пресуду и жалбу врати Вишем суду у Суботици на поновни жалбени поступак ради одлучивања по истој.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да у радњама окривљеног АА нема ни елементарног квантума противправности, да нема умишљаја као битног елемента кривице и да поступање окривљеног не може да представља кривично дело, јер дело за које је окривљен оптужним актом није извршено ни према оштећеном, нити према било ком другом лицу. Кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ може да се изврши само непосредно изјављеном претњом, нападом на живот или тело другог лица или њему блиског лица, односно не може да се изврши преко „посредника“.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези, у образложењу пресуде, на страни 3. став 5. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у преосталом делу оцењен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП нумерише и детаљно образлаже повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, у образложењу захтева за заштиту законитости бранилац наводи и да нема доказа да су окривљени АА и оштећени ББ имали било какве непосредне контакте, препричава и коментарише догађај од 26.08.2017. године, образлаже зашто постоје, односно не постоје (избрисане су) СМС поруке... На описани начин, по ставу

Врховног касационог суда бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као ни повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости у овом делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 2. ЗКП, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП захтев одбио као неоснован, док је у преосталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.